

дъщерѣхъ-ти,—ето зашто тя до сега не можѣ да бѣде никому другому жена. Тогава Рагуилъ соединилъ рѣцѣ-тѣ на Товіѣхъ и на Саррѣхъ и казалъ: „Богъ видѣ слъзы-тѣ ми и послуша молитвы-тѣ ми. Отдавамъ ѣкъ тебѣ. Господь Авраамовъ, Исааковъ и Іаковлевъ да вы благослови.“

Подиръ полунощъ Рагуилъ повикалъ слугы-тѣ си и отишълъ съ нѣхъ въ градинѣхъ-тѣхъ, да ископае гробъ за новыя мѣхъ на дъщерѣхъ си. Като пригетвилъ гроба, той ся върнѣлъ до женѣхъ си и казалъ ѣкъ: испрати еднѣхъ отъ слугыни-тѣхъ си да види, не е ли умрѣлъ Товіа, за да можемъ да го погребемъ прѣди да изгрѣе сѣнце-то и съ такѣвъ начинъ да скроемъ смърть-тѣхъ му. Слугыня-та ся върнѣла съ извѣстїе, че нашла и двама-та младоженцы живы и здравы. Товіа, по повелѣніе-то на Ангела, покадилъ пригетвенѣхъ-тѣхъ за него стаѣхъ съ сѣрдце-то и печень-тѣхъ, извадены-тѣхъ изъ рыбѣхъ-тѣхъ, коѣхъто бѣхъ уловилъ, и наедно съ Саррѣхъ провелъ три дни и три нощи въ молитвѣхъ. Богъ ги помилувалъ. Рагуилъ заповѣдалъ на слугы-тѣхъ си да засыпатъ изрытыя гробъ, а самъ и жена му ся молили и благодарили Бога.

## ГЛАВА ХС.

### Возвръщаніе-то на Товіѣхъ.

Рагуилъ пригетвилъ свадебенъ пиръ (балъ), на който свыкалъ всѣхъ-тѣхъ си прѣатели и сосѣды. Той умолялъ зетя си да прѣсѣди у него още двѣ недѣли. Товіа не можалъ да откаже на тестя си, а между това ся боялъ да не причини беспокойство на родители-тѣхъ си съ дълговременно-то си бавене, за това той просилъ Ангела, койго называлъ себе си Азарїа, да иде безъ него въ Рагѣхъ, до Гаваила, да получи по записа пары-тѣхъ отъ него и да го покани на свадебно-то пиршество. Ангела-тѣхъ изпълнилъ на Товіѣхъ порѣчаніе-то. Гаваилъ отдалъ всѣхъко-то сребро,